

Q

et s̄ habitū est. et iō nihil phibet securitates
quādā esse additionē alicui⁹ v̄tutū quāuis p̄fec
ta securitas ad p̄miū virtutis pertineat.

Ad octauum sic pro

cedit. **U**idetur q̄ bona fortune nō offerāt ad
magnimitatē. q̄a ut Seneca dicit i li° de ira:
virtus sibi sufficiens est. s̄ magnimitas facit
oēs virtutes magnas ut dicitur ē. q̄ bona for
tune nō offerūt ad magnimitatē. **P̄.** Nul
lus v̄tuosus p̄tēnit ea q̄b⁹ iuuat. s̄ magnim⁹
p̄tēnit ea q̄ p̄tinet ad extiorē fortunā: dicit. n
Tullius i li° d̄ officijs q̄ magnimus i extiaz
reus despiciētia omē daf. q̄ magnimitas nō
adiuuat a bonis fortune. **P̄.** **Ibidē Tullius**
subdit q̄ ad magnū aiuz p̄tinet ea q̄ vident
acerba ita ferre ut nihil a statu nature disce
dat: nec a dignitate sapiētis. et **Az.** dicit i 4°
ethicorū q̄ magnim⁹ i ifortunys nō ē tristis
s̄ acerba et ifortunia opponūt bonis fortune
qlibet. n. tristatur de subtractiōe eorū q̄bus
iuuat. q̄ extiora bona fortune nō cōferūt ad
magnimitatē. **Sz** ē qd̄ p̄hs dicit i. q̄rto
ethicorū q̄ bona fortune vidēt conferre ad
magnimitatē. **R.** dicit dū q̄ sic ex s̄ dicit
p̄s: magnimitas ad duo respicit. ad honore
quidem sic ad mām. et ad aliqd̄ magnū op̄
andū sicut ad finē. ad v̄tūq̄ aut̄ istoz bona
fortune coopāf. q̄a. n. honor v̄tuosus nō so
lum a sapiētibus s̄ etiā a multitudīne exhi
bet q̄ maxima reputat huiusmodi extiora
bona fortune. fit ex v̄tū ut ab eis maior ho
nor exhibeat his q̄b⁹ assūt extiora bona for
tune. sicut etiā ad act⁹ v̄tutū organice bona
fortune d̄seruiūt: q̄a p̄ diuitias et potētias et a
micos daf nob̄ facultas op̄adi. et iō māifestū
ē q̄ bōa fortune offerūt ad magnanimitatem
Ad p̄mū q̄ dicit dū q̄ v̄tus sibi sufficiens ē ē
d̄r: q̄a sine his etiā extiorib⁹ bonis ēē potest
idiget tū his extiorib⁹ ad b̄ q̄ expediti⁹ ope
ē. **Ad secūduz dicit dū q̄ magnanim⁹ ex**
tiora bona p̄tēnit inq̄tū n̄ reputat ea bona
magna p̄ q̄b⁹ debeat aliqd̄ idecēs facē. nō
tū q̄tū ad b̄ cōtēnit ea q̄n̄ reputer ea vtilia
ad opus v̄tutis exequēdū. **Ad t̄tiū dicen**
dum q̄ q̄cūq̄ nō reputat aliqd̄ magnū: ne
q̄ multū gaudet si illud obtineat: neq̄ mul
tū tristat si illud amittat. et iō q̄a magnimus
nō extimat extiora bona. s̄ bona fortune q̄si
aliq̄ magna: idē ē q̄ nec de eis mltū extollit
si assint: neq̄ i eaz amissiōe mltū deuyct.

XXXX

O

Unde vide

randū ē de v̄tuz oppositis
magnanimitati. Et p̄ d̄ illis
que opponūt sibi p̄ excessū
q̄ sūt tria. s̄. p̄sūptio: ābitio
et inanis gloria 2° de pusillanimitate q̄ op
ponit ei p̄ modū defect⁹. **Circa p̄mū q̄runt**
duo. p̄ v̄tū p̄sūptio fit pctm. 2° v̄tū oppo
nat magnanimitati per excessum.

Ad primuz sic proce

dit. **U**idetur q̄ p̄sūptio nō fit pctm. **Dicit. n.**
apls ad **Phil.** 3°. **Que** retro sūt obliuiscēs ad
antiora me extēdo. s̄ hoc videtur ad p̄sūpti
onē p̄tine q̄ aliq̄ tēdat i ea q̄ sūt supra seip
suz. q̄ p̄sūptio nō ē pctm. **P̄.** **P̄hs** dicit i 2°
ethicorū q̄ o3 n̄ fm̄ suadētes hūana sape ho
minē extē: neq̄ mortalia mortalē: s̄ inq̄tū
d̄tingit imortale facē. et i p̄ meth. dicit q̄ hō
debet se trahere ad v̄na i q̄tū p̄t. sed v̄na
et imortalia maxime vidēt eē supra boiez.
cū q̄ de rōne p̄sūptio fit q̄ aliq̄ tendat i
ea q̄ sūt supra seipsū: videtur q̄ p̄sūptio nō fit
pctm̄ sed magis fit aliquid laudabile. **P̄.**
Apls dicit. 2. ad **Cor.** 5°. **Nō** sum⁹ sufficiētē
aliqd̄ cogitare a nob̄ q̄si ex nob̄. si q̄ p̄sūptio
scdm̄ quā aliq̄ nitit i ea ad q̄ nō sufficit fit
pctm̄: videtur q̄ hō nec cogitare aliqd̄ bonū
licite possit: qd̄ ē icōueniēs. nō q̄ p̄sūptio est
pctm̄. **Sz** ē qd̄ d̄r **Eccl.** 37°. **D** p̄sūptio
nequissima vnde creata es. vbi ridet glo. d̄
mala. s̄. volūtate creature. s̄ oē qd̄ p̄cedit
ex radice male volūtatis ē pctm̄. q̄ p̄sūptio
ē pctm̄. **R.** dicit dū q̄ cū ea q̄ sūt fm̄ na
turā sint ordinata rōne v̄na quaz hūana rō
d̄z imitari: q̄cqd̄ scdm̄ rōnē hūanā fit qd̄ ē
ordinē d̄r i n̄alibus reb⁹ inētū: ē v̄tiosū et
pctm̄. **B** aut̄ coit i oib⁹ reb⁹ n̄alib⁹ iuenit q̄
qlibet actio cōmēsurat v̄tuti agētis. nec ali
qd̄ agēs n̄ale nitit ad agēduz id qd̄ excedit
suā facultatē. et iō v̄tiosū ē et pctm̄ q̄si 3° or
dinē n̄alē existens q̄ aliq̄ assumat ad agē
dum ea q̄ p̄ferūt sue virtuti: qd̄ p̄tinet ad rō
nem p̄sūptiois sic et ipm̄ nomē māifestat. v̄n̄
māifestū ē q̄ p̄sūptio ē pctm̄. **Ad p̄mū q̄**
dicit dū q̄ nihil prohibet aliqd̄ eē supra potē
tiā actiuā alicui⁹ rei n̄alis qd̄ si ē supra potē
tiā passiuā eiusdē: iest. n. aeri potētia passiuā
p̄ quā p̄t trāsmutari in b̄ q̄ habeat actiōes
et motū ignis q̄ excedūt potētiā actiuā aeri

Ad secundū sic pro

Ad primū

fic etiā virtuosū esset et p̄sūptuosū q̄ aliqs in statu ip̄fecte v̄tut̄ existēs attēptaret statim assēq̄ ea q̄ sūt p̄fecte v̄tut̄. s̄z si q̄s ad b̄ tēdat ut p̄ficiat i v̄tutē p̄fectā: b̄ nō ē p̄sūptuosus nec virtuosus. et b̄ mō aplūs i āteriora se extēdebat. s̄. p̄ continuum p̄fectū. ¶ Ad secūduz dicēdū q̄ dīna et immortalia s̄m ordinē nāf e sūt supra hoīez: hoī tñ test q̄dā potētia nālis s̄. intellect⁹ p̄ quā pōt cōiūgi immortalib⁹ et diuinis. et s̄m hoc p̄bus dic̄ q̄ oportet hoīem se trahē ad immortalia et diuina: nō qdē ut ea opet q̄ decet deū facere: s̄z ut ei vniat p̄intellectū et volūtātē. ¶ Ad t̄tiu dō q̄ sic p̄bus dicit i 3. ethicoz. q̄ p̄ alios possū? aliq̄lter p̄ nos possū? et iō q̄ cogitare et facere bonum possū? cū auxilio dīno: nō totaliter b̄ excedit n̄fam facultatē. et iō nō ē p̄sūptuosus si aliqs ad aliq̄d opus virtuosū agēdum itendat. eēt aut̄ p̄sūptuosus si ad b̄ aliqs ten deret absq̄ fiducia dīni auxily.

Ad secūduū sic pro

cedit. ¶ Uidef q̄ p̄sūptio non opponat maḡnimitatē p̄ excessuz. ¶ Presūptio. n. ponitur spēs pcti i sp̄m sc̄m ut s̄ bitū ē. s̄z pctm̄ i sp̄ritū sc̄m nō opponit maḡnimitatē s̄z maḡ caritati. ḡ etiā neq̄ p̄sūptio opponit maḡnimitatē. ¶ Ad maḡnimitatē p̄tinz q̄ aliqs se magnis dignificet. s̄z aliqs d̄r p̄sūptuosus etiā si se paruis dignificet dūmō b̄ excedat p̄paz facultatē. nō q̄ directe p̄sūptio opponit maḡnimitatē. ¶ Ad maḡnimitatē extioz q̄ bona reputat q̄ parua. s̄z s̄m p̄m̄ in x̄. ethicoz. p̄sūptuosus p̄p̄ extiozē fortunā s̄m̄ despectores et iūriatores alioz q̄i magnuz aliq̄d estimātes extioza bona. ḡ p̄sūptio nō opponit maḡnimitatē p̄ excessuz s̄z solū p̄ defectū. ¶ S̄z ē qd̄ p̄bus dic̄ i 2. et 4. ethicoz q̄ maḡnimo opponit p̄ excessuz captus i. furiosus ut v̄tosus quē nos dicim⁹ p̄sūptuosū. ¶ B̄ dicēdū q̄ sic ē dictū ē: maḡnimitas consistit i medio nō qdē s̄m q̄ntitatem eius i qd̄ tendit: q̄a tendit i maximū. s̄z constituit i medio s̄m p̄portionē ad p̄p̄iam facultatē: nō. n. in maiora tēdit q̄s sibi ueniāt p̄sumptuosus at̄ q̄ntū ad id i quod tēdit nō excedit maḡnimitatē: s̄z multū q̄ntū ab eo d̄ficit excedit aut̄ s̄m p̄portionē sue facultat̄ quā magnanimus non transcēdit. et hoc modo opponit p̄sumptio maḡnimitatē p̄ excessuz. ¶ Ad primū ḡ dicēdū q̄ nō q̄libet p̄sump-

to ponit pctm̄ in sp̄m sc̄m: s̄z illa q̄ q̄s dīnā iusticiā contēnit ex iordinata p̄fidētia dīne m̄ie. et talis p̄sūptio rōne matie iq̄ntū. s̄. p̄ eā tēnit aliq̄d dīnū opponit caritati ut p̄o tius dono timoris cui⁹ ē deū reuereri iq̄ntū talis tēpt⁹ excedit p̄portionē p̄p̄ie facultatis pōt opponi maḡnimitati. ¶ Ad secūduū dicēdū q̄ sicut magnanimitas ita et p̄sūptio i aliq̄d magnū tendere videt̄: nō. n. multū consuevit dici aliqs p̄sūptuosus si i alio quo modico vires p̄p̄ias transcēdat. si tñ tal p̄sūptuosus dicat̄ s̄ p̄sumptio nō opponit maḡnimitati. s̄z illi v̄tuti q̄ ē circa mediocres honores ut dicit̄ ē. ¶ Ad t̄tiu dicēdū q̄ null⁹ attēptat aliq̄d supra suā facultatē nisi iq̄ntū facultatē suā estimat maiorē q̄s sit. Circa qd̄ pōt eē error duplicif. Unō s̄m solam q̄ntitatē: puta cū aliqs estimat se b̄re maiorē virtutē uel sciam uel aliq̄d aliud b̄mōi q̄s habeat. ¶ Alio s̄m genus rei: puta cū aliqs ex b̄ estimat se magnū et magnis dignū ex q̄ nō ē: puta p̄p̄ diuitias uel p̄p̄ aliqua bona fortune. ut. n. p̄bus dicit i 4. ethicoz q̄ sine virtute talia bona h̄nt neq̄ iuste magnis se ipsos dignificāt neq̄ recte magnanimi dicuntur. ¶ S̄z etiā illud ad qd̄ aliqs tēdit supra vires suas. q̄ntū qdē s̄m rei veritatē ē maḡnū simplicif: sic p̄ de Petro q̄ tēdebat ad b̄ q̄ p̄ xpo pateret: qd̄ erat supra virtutē suāz q̄ntū vero nō ē aliq̄d magnū simplicif s̄z solū s̄m stultoz opinioez: sic p̄ciosis vestib⁹ idui despice. et iurari alijs: qd̄ qdē p̄tinet ad excessuz maḡnimitatē: nō s̄m rei veritatē sed s̄m opinionē. vñ Seneca dic̄ i li. d̄ q̄tuor v̄tutibus q̄ maḡnimitas si se ex modū suum extollat faciet vix minacez: i flatū: turbiduz i getū. et i q̄scūq̄ excellētias dictoz factoroz neglecta honestate festinū. et sic p̄ q̄ p̄sumptuosus s̄m rei veritatē q̄ntū d̄ficit a magnanimo: s̄z s̄m apparētā i excessu se habet.

Deinde consi

derādū ē de ambitioe. Et circa b̄ q̄rū duo. p̄vtrum ambitio sit pctm̄. 2. v̄truz opponatur magnanimitati per excessum. ¶ Ad primuz sic procedit. ¶ Uidef q̄ ābitio nō sit pctm̄. Importat n. ābitio cupiditatē honorū. honor aut̄ de se